Perfecta amicicia non eſt niſi ad vnum. qꝛ qꝺ eſt ſupabūdās ⁊ ꝑfectū non poteſt fieri ad plures niſi ad vnum.
Unuſquiſqꝫ ſibi ipſi maxime vult bonum
Amicorum omnia ſunt ꝯmunia
Peſſimum eſt ꝯtrarium optimo
Regnū eſt optima policia Malꝰ rex tyrannus dicitur
Rex dꝫ ſe hr̄e ad ſuos ſubditos ſicut paſtor ad oues
Pater tria bn̄ficia dat. eſt em̄ cā eſſendi generando. ⁊ cā diſci pline informando. ⁊ cā nutriendi educando
In q̄bus nihil eſt ꝯmune in his nec eſt iuſticia nec amicicia
Seruus eſt organum animatum
Dn̄i ad ſeruū nō eſt amicicia. ſm̄ qꝺ ſeruꝰ ē ſibi diſſimilis.
Parentes amant filios ſuos vt aliquid exiſtens ſui.
Parentes plus amant filios q̄ꝫ econuerſo. quia magis ſciūt parentes ꝙ nati ſunt ex eis q̄ꝫ filij
Matres plus diligunt pueros q̄ꝫ patres quia certiores ſunt de eis ⁊ plures labores habent circa eos.
Maioribus dat̄ honor: minoribꝰ vero ⁊ indigentibꝰ lucruꝫ. quia honor eſt retributio virtutis ⁊ beneficij
Lucrum eſt auxilium indigentis.
Retributio debet eſſe poſſibilis non ꝯdigna. vt patꝫ de deo ⁊ parentibꝰ quibus non poſſumus equale reddere.
Pater poteſt abnegare filio ⁊ non econuerſo.
¶ Sequūtur auto. ix. libri ethicoꝝ ariſtotelis.
Magiſtris dijs ⁊ parentibꝰ non reddit̄ equiualens
Magis eſt mutuū dare cui q̄s debꝫ q̄ꝫ amicis dare.
Amicis exiſtentibus propter bonum vtile ⁊ delectabile: illis ceſſantibus ceſſat ⁊ amicicia.
Qui fingit ſe amicū ⁊ nō ē: peior ē illo q̄ facit falſam monetaꝫ.
Quāto malicia eſt circa melius tanto ipſa eſt peior.
Similis ſimili ē amicꝰ. ⁊ ideo bonꝰ malū amare nō poteſt
Magis tenemur amicis largiri bona q̄ꝫ extraneis
Amicabilia q̄ ſunt ad alteꝝ veniunt ex amicabilibꝰ q̄ ſunt ad ſeipm̄. Un̄ vnuſquiſqꝫ eſt ſibi maxime amicus
Amicꝰ dꝫ ſe hr̄e ad amicū ſicut ad ſeipm̄. qꝛ amicꝰ ē alter ipſe
Prauꝰ nō eſt amabilis ad ſeipm̄ neqꝫ ad alios.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Beniuolentia nō eſt amicicia eſt tñ principium ipſius.
Ex beniuolentia diuturna fit amicicia.
Concordia ad amiciciam pertinet.
Bñfactores prius amant beneficiatos q̄ʒ ꝙ amenť ab eis
Omnis artifex plus diligit opus ſuum q̄ʒ ꝙ diligať ab ope//
re: vt patet de parentibus reſpectu filiorum.
Quod cum magno labore acquiritur magis diligitur. vt pa//
tet de hominibus querentibus pecuniam a labore proprio
Amicus debet ſe habere ad amicum vt genu ad tibiam.
Queadmodū ciuitas ꝛ alia ꝯgregatio videť eſſe principaliſſi
mū ſuijpſius: ſic et hō. ſed principaliſſimū in hoīe eſt intellectꝰ
ergo homo maxime videtur eſſe ſuus intellectꝰ. Ex predicto
habemus ꝙ omnis denominatio debʒ fieri a principaliori.
Homo eſt animal politicum aptum natum ꝯmunicare ſuum
conceptum ſiue conuiuere.
Amicicia eſt maxime bonorum exteriorum
Melius eſt cum amicis ꝛ precipue cum bonis q̄ʒ extraneis
quibuſcunqʒ alijs commorari.
Felix honeſtis indiget
Solitaria difficilis eſt vita.
Uirtuoſorum beatiſſima eſt vita
Preſentia amicorum eſt delectabilis tam in bonis fortunis
q̄ʒ in alijs ſcʒ malis. In malis quia triſtati alleuianť amicis
ꝯdolentibꝰ ipſis In bonis qꝛ delectabile ē ꝯuerſari cū amico
Amicus eſt conſolatio amici viſione et ſermone.
In omnibus oportet imitari meliores
Amicicia bonorum coaugetur bonis colloquijs ꝛ operibus
quibus ipſi vtuntur. Unde a bonis bona fiunt

Sequūtur autoritates. x. libri ethicorum ariſtotelis.

In actibus humanis minus crediť ſermonibꝰ q̄ʒ opibꝰ
Quando ſermones diſſonant operibus ſenſibilibꝰ tūc
contemnuntur.
Ex quibus res generantur in hec reſoluuntur
Omnis virtus in corpore exiſtens fatigabilis eſt
Quedam delectant que poſtmodum non delectant
Unuſquiſqʒ maxime opatur in illo quod maxime diligit.